

HUNSFOS

POSTEN

Organ for Hunsfos Fabrikker og Norsk Wallboard A/S

Nr. 3

Høsten 1991

31. årgang

Frist for stoff til neste nummer er 20/11-91

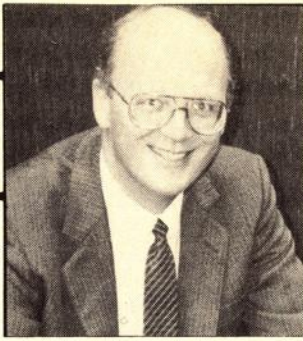
Hunfosposten
er utgitt av:
Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Funksjonærforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:
Reidar Liane
Tlf.: 56 713, arb. 333.

Redaksjonen består av:
Ole J. Tharaldsen
Paul Torkel Joreid
Merethe Pedersen
Arne Bentsen

Wallboarden:
Tor Strandberg
Bjerg Marit Viste

Trykk:
ØDEGÅRD Reklame & Datatrykk
på 100 g Natur Offset

HILSEN FRA DIREKTØREN

Harde tak!

Med en viss rett kan det hevdes at jeg for tiden ikke har grunn til å smile så bredt som det jeg gjør på ovenstående bilde. Avisene og andre media er breddfulle av stoff om nedgangskonjunktorene i treforedling som rammer alle hardt. Det står særlig ille til i masseindustrien. Flere av de store svenske cellulosefabrikkene planlegger nå å stå i to og en halv måned i løpet av høsten, og det som oppnås av priser på den sektoren er ikke på langt nær nok til å dekke produksjonskostnadene.

Vi går ikke klar vi heller. Avisene slår til med store overskrifter og masse trykksverte. Av en eller annen grunn har det alltid en tendens til å bli tegnet et bilde i media som enten er kritthvitt eller kullsvart. Som regel ligger sannheten et stykke imellom ytterpunktene.

I vårt tilfelle ser vi utfordringer i vanskelighetene og vi har et godt utgangspunkt. Vi har en soliditet (forhold mellom egenkapital og gjeld) som er langt bedre enn gjennomsnittet i norsk industri. Vi har også en likviditet som absolutt er tilfredsstillende. Vi har bak oss to år (1989/1990) som resultatmessig er de beste som er oppnådd av Hunsfos Fabrikker i nyere tid! I år har konjunktorene, galopperende strømpriser og offentlige avgifter skapt en svakere resultatutvikling. Det betyr bare at utfordringene er enda større, at vi må finne nye muligheter for

inntektsøkninger og kostnadsreduksjoner. Når Kongerikets økonomi er i ulage, og store deler av norsk finansvesen er rystet i sine grunnvoller og til dels satt ut av spill, så må vi bare bli enda flinkere i vårt arbeid med å bedre lønnsomheten. For god lønnsomhet er en forutsetning for at vi skal makte å skaffe til veie de pengene som kreves for å gjennomføre de nødvendige investeringer i miljøtiltak og i Prosjekt 2000. Og vi har sagt at det er ikke tilstrekkelig bare å gå med overskudd. Vi må ha et resultat på 40-45 mill. kr. for konsernet.

Jeg er tilfreds med at det synes å være en bred forståelse i bedriften for nettopp dette. Det synes også å være økende forståelse for at omlegginger og nytenkning er nødvendig i vår tid for å nå nye mål.

Vi har etablert et samarbeid med de tillitsvalgte om arbeidet med nye lønnsomhetstiltak. Vi sitter altså ikke og ser på en negativ utvikling - vi vil gjøre noe med det! Vi har fått med organisasjonenes representanter i både styringsgruppe, i gruppe som stiller med inntektsøkende tiltak og i bemaningsprosjektet. Arbeidet har som målsetting at vi skal finne frem til nye tiltak som gir en lønnsomhetsforbedring på 25 mill. kr. Jeg har tro på at det finnes gode muligheter for å nå dette målet. Det har mest med vilje å gjøre!

Vi har allerede nådd bemerkel-

sesverdige resultater, både med hensyn til inntektsøkende tiltak, kostnadsreduksjoner og driftsomlegginger både i Hunsfos Fabrikker og Norsk Wallboard.

Jeg tror på muligheter på nær sagt alle fronter, og arbeidet med å komme videre tar aldri slutt. Det som var umulig før må nå gjennomføres.

Vennlig hilsen
Guttorm A. Vennesland

FRA PERSONALKONTORET

Permitteringer

Nedgangskonjunktorene har i høst innhentet papirindustrien for fullt.

Det er mange faktorer som spiller inn i en slik sammenheng. Et av momentene er f. eks. det som har skjedd i Sovjetunionen. Dette førte bl.a. til at vi mistet en større kontrakt til Sovjet. Samtidig ble Europa et ettertraktet marked for andre lands produsenter som heller ikke fikk levere mer til Sovjet, og dette er med på å øke konkurransen og presse prisene.

Ordreinngangen har på enkelte maskiner vært lav i det siste. Vårt ferdigvarelager har vokst til ca. 15.000 tonn, noe som er altfor høyt.

Bedriften fant det derfor nødvendig med permitteringer på PM 5, Avd. 9 og sliperiet og en del tilliggende avdelinger fra 27.9.91.

Disse permitteringene viste seg imidlertid ikke å være tilstrekkelig for å få ned ferdigvarelageret. Det ble derfor besluttet å iverksette ytterligere permitteringer.

I denne omgangen vil resten av bedriften gå over til en 3-skifts ordning med stopp i helgene.

Eneste unntak er PM 3, som fortsatt vil kjøre syv dager i uken.

Den siste permitteringen vil omfatte over 200 personer, og dermed vil totalt ca. 270 ansatte ved Hunsfos Fabrikker være permittert fra 1.11.91.

For de som blir berørt av en permittering, melder straks spørsmålet seg om hva dette innebærer.

Det er her viktig å skille mellom 100% permittering og delpermittering.

En person som blir helperrmittert, altså 100%, vil få lønn fra bedriften i de tre første dagene han

skulle ha vært på arbeid, hvis ikke permitteringen hadde kommet (for skiftarbeidere er det tre skift). Deretter er det tre karensdager, dvs. tre dager hvor arbeidstakeren ikke har noen inntekt.

Tilsvarende er det for en som er delvis permittert. Ved permittering mellom 100% og 60% av arbeidstiden har den ansatte lønn i en uke fra bedriften. Ved permitteringer mellom 60% og 40% har bedriften to ukers lønnsplikt. Permittering under 40% gir tre ukers lønnsplikt, og det utbetales i dette tilfellet ikke dagpenger fra arbeidskontoret. Etter lønnspliktperioden kommer karenstiden, som skal utgjøre 50% av en arbeidsuke.

Når karenstiden er over, utbetales det dagpenger. Heltidspermitterte får dagpenger for 6 dager pr. uke, og deltidsperrmitterte får dagpenger for den tiden de er permitterte og ikke har annen inntekt.

Dagpengenes grunnlag er 2 promille av årsinntekten for 1990, eller gjennomsnittet for de tre siste årene. Inntektene for 1988, 1989 og 1990 multipliseres med en omregningsfaktor på henholdsvis kr. 1,15, 1,10 og 1,06 for å finne dagpengegrunnlaget.

Det er tillegg for hvert barn under 18 år med kr. 6,- pr. dag.

Høyeste dagpengegrunnlag er kr. 213.000 pr. år, dvs. 6 ganger folketrygdens grunnbeløp.

Tar man for eksempel en person med en inntekt i 1988 på kr. 170.000, 1989 på kr. 175.000 og 1990 på kr. 180.000, vil det lønne seg å benytte gjennomsnittet av de tre årene korrigert med de respektive faktorene. Dagpengegrunnlaget blir her kr. 192.933,- og 2 promille utgjør en dagpengesats på kr. 386,-. Har man da to barn under 18 år, blir det kr. 12,- i

tillegg, altså en total på kr. 398,- pr. dag.

Ansatte som permitteres må hver 14. dag sende et meldekort til arbeidsformidlingen i sitt distrikt. Dette kortet er veldig viktig og er grunnlaget for utbetaling av dagpengene.

For de permitterte har vi hatt informasjonsmøter, hvor også representanter for arbeidskontoret har vært til stede.

For at de berørte skal være orientert om bedriftens utvikling og utsiktene framover, vil vi jevnlig holde informasjonsmøter i kantinen.

Bedriften vil forsøke å aktivisere de permitterte i mest mulig grad. Tiltak i form av kursvirksomhet, trimgruppe, jaktgrupper, vedhogst osv. vil bli satt igang i et samarbeid mellom bedriften, fagforeningene og arbeidskontoret. De ulike tilbud vil bli gjort kjent på de ukentlige informasjonsmøtene som holdes hver torsdag i kantinen kl. 13.00.

Dersom det mellom informasjonsmøtene skulle dukke opp uløste spørsmål, vil personalkontoret være behjelpelig med å besvare disse.

Vi håper imidlertid at ordresituasjonen skal snu seg, og at vi kan trekke permitteringene tilbake tidligere enn planlagt, men vi kan på det nåværende tidspunkt dessverre ikke si noe sikkert om dette.

Klorøvelse -91

I våres hadde industrivernet ved Hunsfos øvelse. Øvelsen omfattet også Vennesla brannvesen, lensmann og ambulansespersonell. 5 "skadde" personer var hentet fra sjøspeiderne i Kristiansand, dette for å hemmeligholde tidspunktet for øvelsen mest mulig. I tillegg til disse var det 8 observatører fra NSB til stede.

Hendelsesforløpet var alvorlig nok. En klorvogn hadde veltet i en kurve inne på området. Akkurat der var en personbil med 2 personer i bilen. Dette medførte en kollisjon med etterfølgende klorlekkasje.

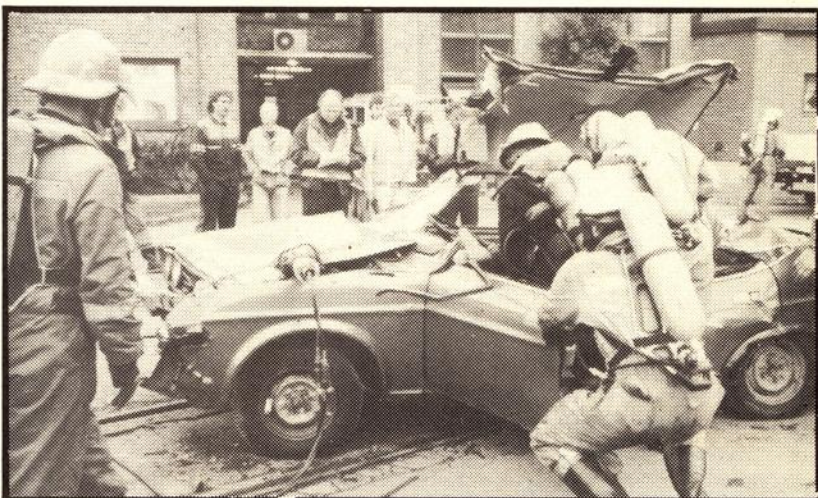
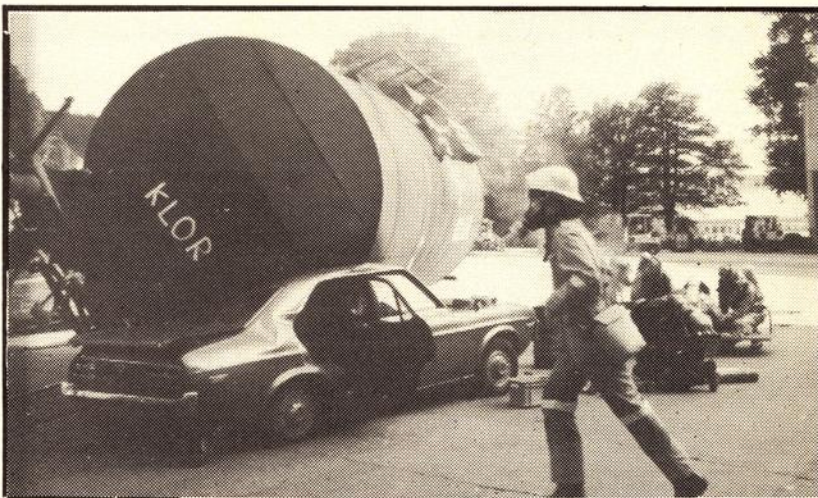
Folk som arbeidet i rammebua hørte smellet og løp ifra varmt arbeid, slik at det oppsto brann i 2. etasje i rammebua. Noen var fortsatt igjen, og disse ble sterkt røykforgiftet med noen brannskader.

Eget industrivern kom meget raskt til stede, sammen med våre samarbeidspartnere i Vennesla. I løpet av kort tid var alle skadde tatt hånd om, klorlekkasjen var tettet og "brannen" slukket.

En god innsats fra alle styrker gjorde at man raskt fikk kontroll. Det ble selvfølgelig også avdekket ting som kunne vært bedre, men det er jo derfor en har øvelser.

Hovedkonklusjon: En god og vellykket øvelse.

Einar Solli

FABRIKKENS GANG

Papirfabrikken pr. uke 35

	Produsert tonn	Avvik til budsjett
PM 1	15.111	+0,2%
PM 3	7.388	- 0,5%
PM 4	8.538	- 2,1%
PM 5	25.445	- 4,0%
PM 6	11.182	+1,3%
Sum	67.664	- 1,6%

PM 1

PM 1 ligger på budsjett i antall tonn produsert hittil i år. Vi har imidlertid hatt for mye stopptid på maskinen. 4. september ble det nye hollenderiet satt i drift. Det er datastyrt og blander fiber, farge og kjemikalier i en kontinuerlig prosess. Det hele styres fra en terminal i kontrollrommet på maskinen. Med dette anlegget vil PM 1 i tillegg til lavere lønnskostnader også kunne få en jevnere dosering og kortere overganger.

PM 3

Maskinen har nå hatt en meget bra utvikling, og vi regner med at maskinen er over budsjett i slutten av året.

PM 4

Det har vært en problematisk periode med strekkproblemer, fortrykninger i våtpressen, mye vrak i forbindelse med fargekjøringer og mye vrak i rullestolen, spesielt på høye diameter. I tillegg er de kvalitetene som går best på maskinen overført til PM 6 pga. at Russerposteren er uteblitt.

PM 5

Maskinens dårlige tall kommer fra de første 19 ukene i år. Pr. uke 19 lå produksjonen 1146 tonn under budsjett. Pr. uke 35 er underskuddet 1073 tonn. PM 5 har altså produsert 73 tonn over budsjett de siste 4 måneder. Årsaken til underskuddet er stopptid. Hittil i år er stopptiden overskredet med 46%.

I juni ble det installert en fargemåler på maskinen. Den måler hvert

tredje minutt. Måleren har resultert i stor forbedring av jevnheten på papiret.

PM 6

Store variasjoner i produksjonen. Meget bra til ut juni. Når vi måtte ned i flatevekt pga. lav ordrebeholdning begynte problemene. Også mye problemer med IR, fuktevals og maskinkrana.

Miljøvernministeren på Hunsfos-besøk

Miljøvernminister Thorbjørn Bernsen ankommer Hunsfos og blir her ønsket velkommen av Guttorm Vennesland.

Som vi alle vet, kom han med gode nyheter, kravene som SFT hadde satt ble modererte slik at vi nå har muligheter til å etterkomme de nye kravene. Likevel er det mye penger som må investeres, 65 millioner kroner frem til 1994, og selv etter den tid må det arbeides for å få utslip-

pene ytterligere redusert.

Oppløste organiske stoffer, klorutslipp og suspendert masse er navn vi hører i denne forbindelse, men hva betyr det egentlig? De 65 mill. kronene som dette vil koste, hva skal de brukes til, hva må investeres, hva må bygges?

For å få nærmere rede på dette har vi kontaktet John Dale som er Hunsfos' mann i miljøvernsspørsmål:

Forts. s. 20

Ny tømmertruck på Hunsfos

Vi har nå hatt den nye tømmertrucken i bruk ca. 2 mnd.

Sjåførene begynner nå å få god trening med å kjøre trucken, de bruker i underkant av 5 min. på å losse en tømmertrailer, dvs. 450 fm³ tømmer i timen.

Vi fikk noen problemer i innkjøringsperioden, men den siste måneden har trucken gått uten problemer.

Trucken kostet ca. 2,5 mill., den veier over 50 tonn, den tar ca. 16 fm³ tømmer i kloa når den er helt full, den løfter 14 tonn, og den stabler tømmeret opp i 7 meters høyde.

På den nye tømmertomta kan vi nå lagre ca. 40.000 fm³.

Vi har også fått meget bra van-

ningsanlegg på den nye tømmertomta. Når tømmeret blir vannet bevarer vi kvaliteten på tømmeret, og det blir mye lettere å barke i barketrommelen. Det vil også føre til at vi får redusert flisinnholdet i barken.

Dette gjelder særlig for grantømmeret, som blir veldig vanskelig å barke når det tørker, så det nye vanningsanlegget har god inntjening.

Jeg vil også her berømme alle sjåførene på tømmertrucken, som med lite opplæring har klart å takle den ekstra store innkjøringen av tømmer som vi fikk i forbindelse med å fylle opp den nye lagerplassen.

R. Heggland

VI GRATULERER

50 år

Rune Berntsen

19.11.

60 år

Trygve Kilen

23.10.

Herman Skådane

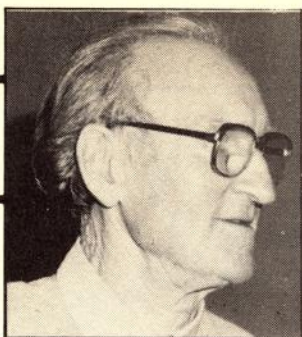
28.10.

Peder Solheim Eskedal

31.10.

Tømmerbilen blir nå losset på få sekunder

Salve Aas

Denne gangen gikk veien til Salve og Nelly Aas på Kvarstein. Familien bor på en vakker eiendom med trivelig hage og pene omgivelser.

Salve Aas var en markant skikkelse på Hunsfos. Som 24-åring i 1948 begynte han på elektrikerverkstedet, ble tidlig formann i elektrikerforeningen, og da denne ble opptatt av HAF ble han der medlem av styret. Fra 1960 var han formann i foreningen til han ble personalsjef 1.12.1967. Sistnevnte stilling hadde han i vel 20 år. For øvrig har Salve deltatt i kommunestyret, i skolestyret, hatt diverse andre offentlige verv og har også vært sosialt engasjert.

Sommeren '83 etter en særlig anstrengt periode på Hunsfos fikk Salve et kraftig hjerteattakk under en weekend med familien på Bjaaen. Transporten til Kristiansand ble dramatisk, men han kunne etter behandling ganske snart gjenoppta sin virksomhet på Hunsfos. Den første tiden som pensjonist fra juni '88 fikk han igjen hjertebeviser og måtte underkaste seg hjerteoperasjon i England i november 88. Komplikasjoner senere førte til innleggelse på Rikshospitalet. Igjen ble han reist på benene, og nå funksjonerer han bra, er ved godt mot og trives, men den aktive mannen har måttet roe seg ned adskillig.

Salve, du har en uvanlig tallrik slekt i Vennesla.

Ja, som eksempel på det kan jeg nevne at under forhandlingsmøter på Hunsfos kunne jeg oppleve at over halvparten av deltakerne var i slekt med meg. Min far Jens O. Aas arbeidet 42 år i fyrhuset på Hunsfos. Han

Nelly og Salve Aas

var sønn av Ole Jørgensen Aabel og Kari Jensdatter Aas som hadde 10 barn, hvorav den eldste, Tone, ble gift med smeden Knut J. Lunden, og de fikk 14 barn. Ole og Kari bodde på Holehaugen hvor de hadde skysstasjon og betjente endestasjonen for båt-trafikken. Broren til Ole hadde Skibbua. Da jernbanen kom ble det slutt på disse virksomheter.

Min mor, f. Anna Salvenses Drive-nes var datter til Salve Jensen Drive-nes og Karen Åsille f. Jensen Lunden. Hennes mor igjen, Albertine, var datter til Hans Balcen som var forvalter ved Vigeland Brug. Det kan også nevnes at min bestemor, Karen Åsille (Kaia) var søster av "Hunsfos-smeden" Knut Jensen Lunden som var blant de første ansatte ved Otterelven Papirfabrikk. Da min fars søster, Tone, var gift med Knut Lunden ble hun således samtidig niese og svigerinne til Knut Lunden. Så jeg har to røtter tilbake til smeden.

De fleste av barna til de ovennevnte fikk mange barn, så det er ikke rart at det kryr av slektninger i Vennesla. Min onkel Jørgen O. Aas,

bestefar til tidligere redaktør av Venneslaposten, har satt opp slektsregister for familien Aas pr. 1. mai 1944 tilbake til midten av 1700-tallet. Jeg fortsetter lengre tilbake og kommer kanskje til å lage et sammendrag av hva jeg finner ut av. Bildet på neste side viser noen av slektingene.

Slektsregisteret går tilbake til år 1740 da salme- og bygdedikteren Hans Jenssøn Grovan (Hans i Hagen) ble født. Han var min tippoldefar som jeg på mine eldre dager er blitt stolt av.

Du har hatt et innholdsrikt arbeid på Hunsfos?

Ja, de 40 årene jeg var ansatt på Hunsfos har jo 3 klare avgrensede perioder, først elektroverkstedet, hvor det var interessant arbeid, gode arbeidsforhold og godt kameratskap. Der var dyktige fagfolk med høy grad av ansvarsfølelse og yrkesstolthet. Så vidt jeg vet er det slik enda.

Deretter fulgte en periode på 8 år som fagforeningsformann. Det var en interessant og engasjerende tid, og en fikk et veldig godt og nært forhold til mange mennesker.

Av saker som lå meg på hjertet var vel først og fremst at de ansatte skulle få mer innflytelse i behandlings- og beslutningsprosessen og da spesielt i saker som påvirket arbeidssituasjonen, f.eks. når det gjaldt investerings- og rasjonaliseringssaker, og selvsagt arbeide for best mulige vilkår når det gjaldt de ansattes lønns- og arbeidsforhold.

Videre var jeg opptatt av de rent mellommenneskelige forholdene på bedriften og å få bort kunstige ulikheter og forskjellsbehandlinger.

Av større saker i min tid kan jeg nevne overgangen til helkontinuerlig drift og deltagelsen i "Samarbeidsprosjektet" mellom LO og NAF.

En gledelig begivenhet fra min tid som fagforeningsformann må jeg nevne. Bedriften skjenket arbeiderforeningen kr. 75.000 under bedriftens 75-års jubileum som skulle benyttes som grunnlag for kjøp av feriested. Vi la stort arbeid i å finne et egnet sted. Først leide vi en eiendom i Småvigane, senere kjøpte vi Vesøy som jo har vært til stor glede for mange familier.

Du avsto å ta imot en stilling i Norsk Papirindustriarbeiderforbund?

Ja, på PAF's landsmøte som ble avholdt i september 1967 i Oslo, var jeg enstemmig innstilt som ny forbundssekretær. Selv hadde jeg svært lyst til å ta imot denne stillingen, men etter lange telefonsamtaler med kona kom vi til at det ble for vanskelig for oss å flytte til Oslo.

Og senere fikk du tilbud om å overta stillingen som personalsjef?

På flyturen hjem etter landsmøtet traff vi tekn. direktør Lie, som kom med en stor overraskelse. Vi satt sammen på flyet, og jeg ble spurt om jeg kunne tenke meg å overta stillingen som personalsjef etter Petter Thon som skulle slutte for å overta en stilling i Arbeidsgiverforeningen.

Formelt ble jeg tilbudt stillingen av direktør Jarlsby på hans kontor dagen etter, og etter samtalen med fagforeningsstyret og forbundsledelsen og fått ja fra kona som jo også ville bli belastet i forbindelse med stillingen, kunne jeg med stor takknemlighet takke ja til stillingen.

Fra venstre ser vi: Knut Lunden, Olav O. Aas, Anna Aas, Jens O Aas og Jørgen O. Aas

Det var ikke uten spenning jeg gikk til den nye jobben, men med god støtte fra Jarlsby og Lie og godt samarbeid med positive tillitsmenn og dyktige medarbeidere gikk det bra. Den lange erfaringen som tillitsmann ga godt grunnlag for å kunne betjene den nye stillingen. Jeg var inngående kjent i lover og avtaler, jeg kjente bedriften og dens funksjoner, jeg kjente den enkelte person, jeg hadde lang erfaring i forhandlinger og møteteknikk. På den annen side hadde jeg ingen formell utdanning utenom god skoloring i fagbevegelsen: Kurs og seminar på høyt nivå, bl.a. Den nordiske Folkehøyskole (ILO) i Geneve.

Det som opptok meg særlig som personalsjef var naturlig nok de menneskelige forhold: Legge forholdene til rette for å få til et godt og positivt samarbeid til beste for bedriften og de ansatte.

Hvordan trives du som pensjonist?

Jeg trives utmerket og har alltid noe å foreta meg. Nelly og jeg reiser en god del. Det kan være med buss og båt her i landet, handleturer til Danmark eller Europareiser. Ellers liker jeg frukt- og grønnsakdyrking, mens Nelly tar seg av hagen ellers, og den får hun nydelig til. Så har jeg interesse av å studere slekten nærmere. Det som opptar meg mest er nok lesning av bøker - særlig historie

og biografier - som jeg ikke tidligere har hatt tid til.

Savner du miljøet på Hunsfos?

Ja, jeg savner kollegaer og venner på alle plan, og ikke minst tillitsmennene. Jeg satte meget stor pris på gaver jeg fikk da jeg sluttet, de oppbevarer jeg som et kjærte minne om gode samarbeidsforhold og vennskap. Ellers følger jeg spent med på hva som hender på Hunsfos nå under de spente forhold. Og jeg setter pris på de møter som Bård Joreid, du og jeg har i forbindelse med kartotekføring av fotos fra bedriften og de ansatte. Da kan vi med god samvittighet mimre så det knaker. Vi må bare håpe at vi får fram interessant stoff for overføring på video. Dette har vist seg å være en langvarig jobb.

På vegne av meg selv og min kone takker jeg Nelly og Salve for hyggelige sammenkomster på Kvarstein. Jeg må få lov til å uttrykke min beundring for Nelly som vi tidligere bare har hatt flyktig bekjentskap med. (Jeg sikter bl.a. til de mange nydelige håndarbeider hun lager). Deg, Salve, må vi berømme for at du fremdeles er i besittelse av ditt pågangsmot. Du har vært igjennom en meget hard sykdomsperiode. Nå er det snart ikke den ting du ikke kan gjøre. Jeg ønsker familien på Kvarstein alt godt videre.

Tryggve Kittelsen

Vend deg om - du er fri!

Fangen griper om jerngitteret, for hvem vet hvilken gang, og stirrer mistrøstig fram for seg. Han sier til seg selv: "Det nytter ikke. Hindringen er for stor. Jeg slipper aldri ut!"

Bak ham står fengselsdøra åpen. I virkeligheten er fangen fri. Han ser det bare ikke. Det er bare å vende seg om, og gå ut i friheten.

På en måte er dette et bilde på mange menneskers forhold til evangeliet og Guds ord. Det er mange som gjerne ville bli kristne, men de tenker at "det er for vanskelig, det nytter ikke for meg". Men Bibelen sier at du er fri! Det er ikke noe du skal prestere eller ta deg sammen for å oppnå. Det fins en annen vei...

Mange mennesker som søker Gud, ser framfor seg et ugjennomtrengelig gitter av bud og krav og egne gjerninger, som gjør det umulig å komme ut i Guds barns frihet. Men det er en annen vei. Det er den Bibelen forteller om. Det er Jesus. Han er døren til friheten.

Hva er det som kan gjøre deg til en kristen? Ikke noe av det du kan gjøre selv. Det har ingen hensikt å prøve den veien. Slapp av! Alt som skulle til for at du kunne bli frelst er allerede gjort av Jesus!

Bibelen sier: "Han ble såret for våre overtredelser og knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham for at vi skulle ha fred, ved hans sår har vi fått legedom" (Jes. 53).

Hva betyr dette?

Det betyr at du kan gå ut i friheten gjennom det fullførte verket som Jesus gjorde da han døde på Golgata. Straffen er sonet! Gjelden betalt! Du er virkelig fri!

Å bli kristen er å oppdage hva Jesus har gjort, og gå inn i Guds rike gjennom det.

Hvis Jesus tok straffen for alt det onde du har tenkt eller gjort, er ikke du fri? Og hvis Jesus har gjort alt som skulle til for å frelse deg, hva står da igjen for deg å gjøre? Ingenting annet enn å ta imot. Eller for å holde oss til vårt bilde: Bare å vende seg om og rusle rett ut i friheten. Jesus er døren.

Fengselet er vårt eget fengsel.

Evangeliet er et budskap om at alle mennesker er elsket av Gud, skapt i hans bilde, og umåtelig verdifulle for ham. Men menneskenes opprør mot Gud, og vår personlige delaktighet i det onde i tilværelsen har blitt et fengsel hvor vi er skilt fra ham som elsker oss, og avspærret fra hans kjærlighet og omsorg. Ved vårt opprør har vi dømt oss selv til mørke og adskillelse fra Gud. Her står vi i vårt eget fengsel og stirrer fortapt ut gjennom gitteret og tenker: "Dette her slipper jeg aldri ut fra".

Plutselig merker du evangeliets milde vinddrag, og vender deg om. Døren er åpen!

Du er fri.

Veien ut av fengselet går gjennom Jesu forsoningsverk. Da Jesus ropte fra korset: "Det er fullbrakt!", mente han at alle mennesker egentlig er frelst. Det er ditt, dersom du vil ta imot det. Alt er i orden fra Guds side. Det er bare å ta imot, å gå inn i det.

Ser du det? Du er fri! Velkommen ut i friheten. Jesus sier: "Jeg er døren. Den som går inn gjennom meg, skal bli frelst" (Joh. 10,9).

TAKK

Jeg vil takke bedriften og mine arbeidskamerater for all oppmerksomhet i anledning min 50 års dag.

Nils Juklerød

Jeg vil takke mine arbeidskamerater og bedriften for gaver jeg fikk da jeg sluttet på Hunsfos. Hjertelig takk alle sammen.

Elias Omdal

Hjertelig takk til alle arbeidskamerater for de fine gavene jeg fikk når jeg sluttet på bedriften.

Knut Askedal

Jeg takker for blomsteroppsatsen jeg fikk av fabrikkens og gavens arbeidskamerater til min 60 års dag.

Gunnar Lie

Hjertelig takk for oppmerksomheten til mine arbeidskamerater på limloftet.

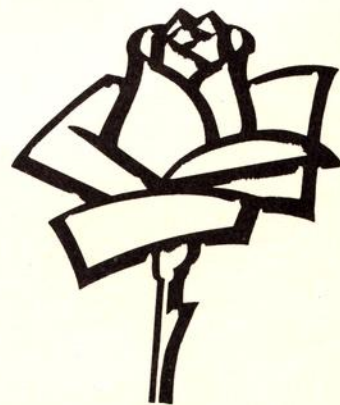
Anstein Andersen

Hjertelig takk for blomster fra bedriften i anledning min 50 års dag. En spesiell takk til mine arbeidskamerater på salen og i A4 for den flotte gaven jeg fikk overrakt.

Reidar Liane

Takk til bedriften for blomsterhilsen i anledning min 60 års dag.

Erling Roland

MÆ FJØSLOKI PÅ SJIFT

... Ei fortelling om ei-kjyrs industriarbeidere i Vennesla...

Av Trygve Jortveit

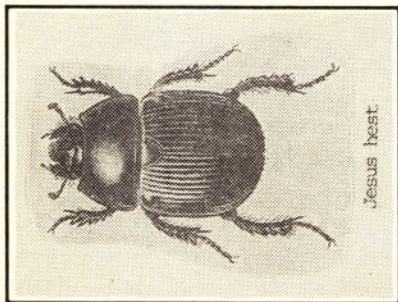
FJELLANE

Jesus hest - geotrupes stercorarius..

Æ var igronnen litt deppa her i går kveld. Ikkje så å forstå at æ var bitter og inneslutta og ei plage for omgivel-sane. Nei då. Det var bare det at æ var tom i haue og ikkje visste hå æ skulle skrive om denne gonga.

Føstst så tenkte æ på å skrive om "Jesus hest" som me ongane i Nesane kalte tordivelen. "Jesus hest" var for oss et hellig innsekt, ein bille. Me behandla den mæ ærbødighet og andakt. Å trø på "Jesus hest" var synd og kunne føre te mæ vondt. Te nød kunne me ta den i ei tom fyrstikkeske og lege mæ den på låvegolv - kappes mæ naboongane om hå hvem som hadde den støsste og raskaste hesten og krangle om hå hvem som hadde finast blåfiolett farve på hesten. Men etterpå, då legen var ferdig, bar me dei forsiktig tebage te ågeren te den halvtørre kjyrelura der den var funnen.

Av bilder i ei insektsbok me hadde i bokhylla heime fant æ ud at vår barndoms tordivel, "Jesus hest", var av slekta geotrupes og hette noe så fint som geotrupes stercorarius på latin.

Jesus hest

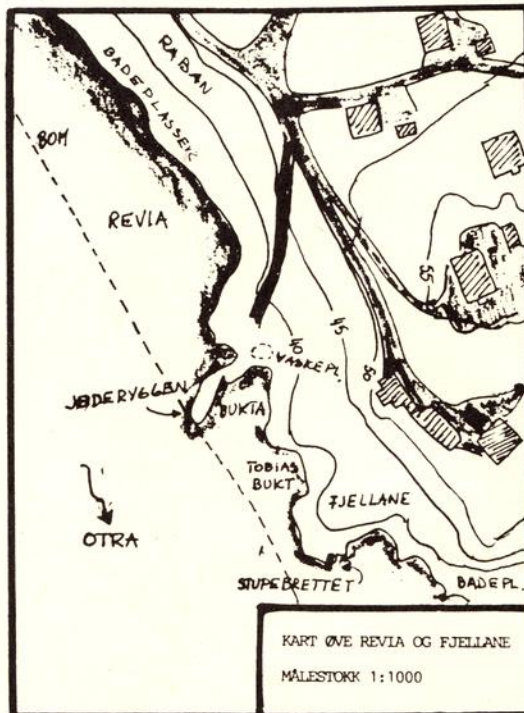
Så tenkte æ æ kan'kje skrive om ein bille.

Men Fjellane då? Kanskje kunne æ skrive om Fjellane - tenkte æ. Fjellane - desse knattane mæ elva der alle me ongane i Nesane, på Revia, på Vardeheia i Torsbygada - ja i heile Vennesla nord for Barselbekken pleide å bade då me hadde lært å sømme. Kanskje kunne æ skrive om Fjellane. Desse fjellane der me opplevde så mangt i våre yngre år. Desse fjellane der me lærte alt frå skomagersprett te sviktstup og mageplask frå fem-meteren. Desse fjellane som lå i utkanten av Nesane nerenfor Revia - så og seie mæ grensa te Graslia der me tykte gudane banna så inderlig stygt. Desse fjellane der me utvida vår horisont og lurte på vaskekjærringane då dei bada i rosa underbukser og holdt et lurveleven då dei fekk kalt elvevann oppøve der me sudde melk då me var små.

Desse fjellane, ja. Der gjætte æ sauane våre då æ var liden.

Jeideryggen, Bukta og Fjellane

Fjellane æ dei knattane som stikker ut i elva på Venneslasida like ovenfor Kaninøya og brua øve te Moseidmonen. Der hadde me Jeideryggen, Bukta og sjæle Fjellane. Som dykke ser av skissa her var Jeideryggen ein liden fjellrygg som stakk rett ut i elva. Sammen med revet eller sandbanken som gjeng ut i elva lenger oppe, danne Jeideryggen Revia. Navnet Revia kjem frå denne sandbanken eller revet som dei sa frå gammelt av. Bukta lå mellom Jeideryggen og sjæle Fjellane. Bortsett frå i Bukta var der nesten bråjybt rundt alt. Me måtte derfor kunne sømme før me fekk lov å bade der. Bare innerst i Bukta gjekk det an å bade for dei som ikkje kunne søm-

KART ØVE REVIA OG FJELLANE
MÅLESTOKK 1:1000

me.

Dei som ikkje kunne sømme bada andre plasser. Ongane frå Revia og Nesane bada mæ på Øya på andre sida av elva eller på Sandbonnen i Revia. Torsbyongane bada på sandstranda i bukta mellom Fjellane og utløpet av Aurabekken.

Rett nerenfor Bukta var der ei lita bukt me aldri hadde noe navn på. Der var ikkje greitt å bade, men det hendte då at ein og annen lurte sæ ut i vannet der au. Det gjorde alltid Tobias Omdal i Torsbygada. Tobias var far te Bjarne Omdal som gifta sæ mæ Bibbi Lislevand. Tobias var fast bader i denne lille bukta på lørdag ettermiddag. Han kom stille, lurte av sæ klæane neri bukta der og glei stille ut i vannet.

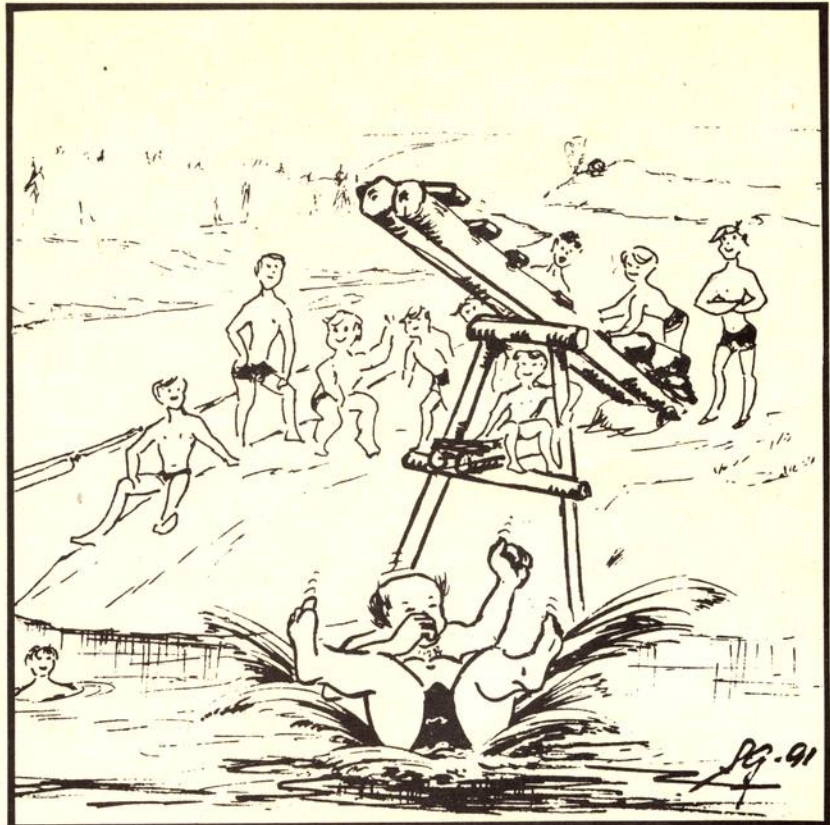
Nerenfor denne bukta igjen lå sjæle Fjellane. Der hadde dei eldre gudane bygd opp stupe-brett i to høgder, ett på to og ett på fem meter. Brettet var bygd av last stålen i elva, og med motvektar av stein. Fløterane i elva likte ikkje at me ongane tok last te stupebrett eller flåter. Det var ju rein steling. Men der var ju så mange stokker... Så då så..

Bobben

Best te å stupe var Bobben. Bobben hette egentlig Gustav Olsen og var sønn til Rangvald og Anna Olsen i Monane og bror til Karin (Datti) Finsland, Selma Homme og Einar og

Bobben - Gustav Olsen

Rolf Olsen på Hunsfos. Bobben hadde sitt egentlige navn etter bestefaren Gustav Neset, ein av tømmerfløterane i Nesane.

Bobben var et idrettstalent. På stupebrettet på Fjellane var han den absolutte einer. Me ongane visste lite om sviktstup og sånne øvelser i den tida. På Fjellane var det svalestup som var tingen. Og Bobben kunne ta svalestup. Me andre etterligna stupane hans så godt me kunne men me fekk aldri te stupane sånn som han. Enten kom me for mæ på ryggen eller så blei det mageplask.

Bobben var flink i andre idretter au og var veldig rask. Æ huske spesielt ein kveld me hadde håndballtrening i gymnastikksalen på Vennesla Skule. Midt i treninga var ein av oss så uheldig å kaste ballen mot ein av dei svære lampekuplane som hang under taket. Kuplen løsna og datt, men Bobben greide å fange den opp på veien mot golvet. Raskt og lett.

Bobben omkom ved ei tragisk trafikkulykke i veikrysset ved Vennesla Landhandel i mai 1951, 16 år gammel.

Gudmunds skomagersprett

Å hoppe i vannet med fua føre kaller me å ta skomagersprett.

Gudmund Jortveit var best te å ta skomagersprett. Han var den einaste som tårte ta skomagersprett frå femmeteren på Fjellane.

Gudmund budde hos foreldrene sine i huset rett opp for Fjellane. Gudmund var mæ eldre enn mæ og så vidt æ huske jobba han i byen i den tida æ var liten. Han kom med femtoget frå byen og kom rett ned på Fjellane etter å ha fått middag.

Som biane samle sæ rundt honninga, så samla me ungane oss rundt stupebrettet når Gudmund kom. Me kom jønne i god tid te stupebrettet og satt og så opp mot huset om ikkje Gudmund snart kom...

Og snart kom han ruslandes ned bakken mæ badebuksa i hånda, var raskt innom eigeronnane og skifta før han steig ut på brettet. Og der sto han på fem-meteren i all sin kraft og velde klar te å imponere oss som så vidt torte reise oss opp udi enden av det brettet før me redde kasta oss

utfor med hane føre.

Så hoppa han, Gudmund, Revias og Fjellanes helt, ut i lufta med beiane rett ut og fua ner. Kaskader av vann steig te vers rundt denne vår tids Ramboo idet han traff Otra. Snart kom han opp av jybete mæ gliset te øyrane. "Gå i båden hå godt vanne va idag" var alt han sa før han mæ røde lår steig på brettet igjen.

Etter fleire sprett var han innom ronnane for å skifte igjen. Desse eigeronnane, ja. Vår tids sanitæranlegg med lort som lukta og fluer som surra. Der både skifta me klæe og gjorde vårt fornødne i nødens stund.

Sigurd undervannssømmer

Mange av vår tids onger he Sigurd Dragedreper som helt. Me hadde Sigurd på Vardeheia. Sigurd var Fjellanes mest suverene undervannssømmer. Ja, æ tykte han var bære enn min far.

Å sømme under vann var noe me likte. Det krevde utholdenhet og styrke. Sigurd hadde begge delane og to deler te: Kropp som ein bodybuilder og stramtsittanes badebukse. Jentane livna te og fekk vanskeligheter med pusten då han kom.

Sigurd likte best å sømme under bommen som gjekk frå Jeide-ryggen te Kaninøya. Han tok fart på fjellet og før som ein aure udigjennom. Men den støsste bragden gjorde han då han sømte under vann frå Fjellane og øve elva. Æ vett ingen andre som he greid det.

Så var han ein skøyer. Sto vinden opp langs elva, var det titt vanskelig å se dei som sømte under vann. Det visste Sigurd. Så ei gong alle trudde han sømte nerøve mot Kaninøya, så tok kan å snudde under vann og sømte oppøve - heilt opp og rundt bak Jeideryggen der ingen kunne se han. Og der kom han opp av vannet så stille at ingen hørte han. Så lå han der på baksida og lytta te oss som sto på Fjellane og venta at han skulle dukke opp nerøve mæ Kaninøya. Føsst då me hadde oija oss ferdig og var på vei etter voksen hjelp, så høre me frå Jeideryggen: "Hollo gutter! Så dykke blei redde nå? "

Jentane på Jeideryggen

Blant alle bildane æ he frå Nesane og elva æ ett som æ kalle "Jentane på Jeideryggen". Det er vel tatt i 1954 midt i badesesongen.

På bildet ser dykk frå venstre Anne Marie Johnsen som budde i Revia. Anne Marie flytta seinere te Kongsberg der ho og mannen var omgangsvennenane våre dei årane Åse og æ budde der. Så kjæm Gerd Holberg, nå gift mæ Gunnar Lie på Salen. Gerd var alltid stille og plaska ikkje i vannet for å bli sett. Men du og da hå kry ho var den føsste gonga ho sømte under vann øve Bukta. "Æ greide det. Dykken! Tenk æ greide det!". Gerd strålte øve heile ansiktet. - Denne vår tids Mor Therese som te nød sa "dæ au" då me spruta vann på ho.

Etter Gerd kjem søstera Else som jobber på Moseids bageri og æ gift mæ Karl Anders Magnussen på Wallboarden. Som dykke ser av bildet var der futt i Else. Gilde jenter som var nabo te oss i Neseveien.

Etter Else kjem Unni Jakobsen som au budde i Neseveien og var min næraste nabo. Unni som æ gift mæ Harald Thomassen i Fyrhuset, var mest hausen av jentane på Jeideryggen. Heilt te høyre he dykke Gerd Stiansen gift mæ Karl Gustav Jahnssen i Fyrhuset. Gerd var au fast bade-gjest på Fjellane og ho og Karl ser nå ut te å følge opp badetradisjonen - men nå på Kanari-øyane.

Så sidder æ her med dette bildet og minnes. Og inni mæ æ der tanker som æ så gjønne skulle fått ut i et dikt

som skulle heide Farvel Fjellane. Men så blir æ så fattig på ord og skjønne at Gud he setta sine grenser hos hver av oss - grenser me ikkje greie å komme øve. Men så prøve me å komme øve på den andre sida av grensane likevel....

Farvel Fjellane

Bare gråsteinsknatter sa planleggeren ved tegnebrettet. Bare gråsteinsknatter dei fjellane der. Ikkje noe å bry sæ om.

Men han skolle sett dæ Bobben då du tok svaalestup frå fem-meteren og dæ Gudmund med dine skomaggersprett. Han skolle ha sett dykke.

Så skolle han ha sett kogevasken din Marie og då du fyrte under vaskegryda og renska makrell i elva mens du venta. Han skolle ha sett dæ då.

Kjeledressen din Olav, han skolle ha sett den au. Han skolle ha sett åssen Marie fekk den rein etter kjelsjauane på Hunsfos.

Så skolle han ha sett dæ Gerd og dæ Berit då dykke lærte å sømme i Bukta. Han skolle ha sett alt vannet dykke slukte. Han skolle sett dykke då.

Så skolle han ha sett dæ Kjell mæ beidestonga på Jeideryggen. Så skolle han sett dæ på do inne i buskane au, og kjent lokten.

Kanskje han då hadde skjont at Fjellane hadde sjel og at det er vondt for oss å seie farvel Fjellane.....

Vår framtid

Av Stig Skjævesland

Hunfos Fabrikker har i mange år hatt problemer med å bringe lønnsomheten opp på et akseptabelt nivå. Selv i de gode årene fram til 1990 har vi ikke hatt større overskudd enn 3% av omsetningen.

For at Hunfos skal sikre seg en plass i det framtidige papirmarkedet, er det mer og mer tydelig for oss at det behøves omstillinger. Produksjonsstrukturen må forbedres. På flere av våre produktområder er vi på vei inn i en situasjon hvor vår konkurransevne blir for svak. Dette gjelder særlig en del av produktene på grafisk sektor fra PM 1 og PM 5.

For to-tre år siden ble det igangsatt et arbeid med å utvikle en strategi for 90-årene, Prosjekt 2000. Først ble det lansert en løsning basert på satsing på bestrøket, treholdig papir for grafiske formål (MWC-prosjektet). Ulike forhold har ført til at dette, P 2000 alternativ 1, nå synes mindre interessant.

Senere ble det startet arbeid for om mulig å finne en bedre P 2000 løsning. Dette, P 2000 alternativ 2, skulle ta utgangspunkt i bedriftens beste områder inntjeningsmessig, dvs. MG-sektoren.

Arbeidet med alternativ 2 har nå pågått i noen måneder. Også her finnes det flere alternative løsninger. Pr. i dag ser det ut til at et opplegg der vi satser på å utvikle ensidig bestrøkte kvaliteter for emballasjeformål kan gi best lønnsomhet. Det er denne løsningen vi nå arbeider med.

Ensidig bestrøket papir av denne typen benyttes til gaveomslag, kolonialvareinnpakning, etiketter og til en viss grad finere poser og konvolutter. Det er typiske spesialkvaliteter med høye kvalitetskrav. Sammen med våre eksisterende MG-kvalite-

ter vil de kunne utgjøre en gruppe produkter med fellesbenevnelsen "papir for konsumvareemballasje".

Ut av dette har vi da skissert en strategi som kan sammenfattes slik:

- a) Utvikle ensidig bestrøkte kvaliteter.
- b) Videreutvikle MG-produktene.
- c) Ivareta vår posisjon på tapetpapir.
- d) Ivareta vår posisjon på hjemme-markedet.

Dette vil bety at bestrykningsmaskinen vår (avd. 9) blir sentral i et framtidig Hunfos Fabrikker.

Vi vil få en gradvis vridning bort fra områder på grafisk side der konkurrentene er mange ganger større og har en langt mer rasjonell produksjon enn oss. Innen papir for konsumvareemballasje er det mer jevnbyrdige konkurrenter og mer opp til oss selv og vår egen evne til å oppnå et høyt kvalitetsnivå om vi vil lykkes. Vi tenker oss at utviklingen må skje i flere trinn, skissert slik:

1. Tilrettelegge avd. 9 og PM 6 for å starte utviklingen av bestrøket MG. Kvalitetsforbedrende tiltak på PM 5.
2. Kapasitetsutbygging av PM 4 for å kompensere for redusert produksjon av ubestrøket MG på PM 6.
3. Ombygginger på PM 5 for å produsere trefrie kvaliteter og råpapir for ensidig bestrykning i avd. 9.
4. Kapasitetsøkning, PM 6.
5. Kapasitetsøkning, PM 5.

Hvis vi tenker oss at trinn 1-3 må gjennomføres innen en 4-års periode blir det et betydelig løft. I denne perioden kommer jo i tillegg de pålagte miljøtiltak og nødvendige vedlikeholdsinvesteringer. Vi kommer

derfor opp i til sammen rundt 300 millioner kroner i investeringer.

Å skaffe til veie nødvendig kapital til disse investeringene ser ut til å bli den vanskeligste oppgaven. Bedriften vår er langt fra å ha en inntjening som gjør det mulig å komme opp i en selvfinansieringsgrad slik at vi klarer å skaffe nok kapital utenfra.

Men samtidig er situasjonen slik at vi anser det som nødvendig å komme videre nå. Blir vi tvunget til å utsette utviklingsplanene, blir situasjonen trolig bare verre. Å få til en betydelig forbedring av bedriftens lønnsomhet synes å være nøkkelen til en framtid der HF kan komme på offensiven.

Vi har satt oss som mål at vi i løpet av denne høsten skal komme så langt at vår strategi, P 2000, kan besluttes i styret.

Vinner av AB-metoden: Lars Juvastøl:

Sydentur for 10.000 kroner

Turen gikk til Barcelona i Spania, andre uken i juni. Hele familien med to voksne og to barn på 6 og 4 år, dro forventningsfulle sydover. Vi var 4 familier som reiste i følge (alle fra Heptekjerr), og bare det gjorde turen hyggelig. Reisen gikk med danskeferja og buss gjennom Danmark, Tyskland, Frankrike og til Spania.

Hotellet vårt het Flonda Park og var bare helt topp. Alt var 1. klasses (mat og service). Utflukter var det mange å velge imellom.

Vi var en hel dag i Barcelona med guide og kikket på OL-arenaer og byggverk mm. En annen dag var vi i fornøylespark med delfinshow,

papegøyeshow, dyrepark og mange vannaktiviteter. 2 dager var vi i den lokale byen Malgrat og handlet.

Ved hotellet var det ett stort basseng, og et barnebasseng, hvor barna lekte i hele tiden vi var ved hotellet vårt. Uten å kunne ett ord spansk ved ankomst, lærte vi fort noen av de viktigste ordene, ellers gikk det på engelsk.

Etter vår første sydentur har vi mange flotte minner, og vi reiser gjerne til Spania en annen gang. Ungene ville nesten ikke hjem igjen etter den 10 dagers turen.

Hasta la vista.

Lars Juvastøl m/ familie

Lars, Hanne, Eirik og Tove forevige med Barcelona i bakgrunnen.

På "bunnen" med fagforeningen

I Hunsfos Arbeiderforenings regi, og med Gunstein Vigsnes som primus motor, ble det arrangert et dykkerkurs på Hunsfos.

Kurset samlet 8 deltakere og alle oppnådde sertifikat "PADI", noe som beviser at de er fullbefarne sportsdykkere på internasjonalt nivå.

Den praktiske prøven foregikk i svømmehallen og i sjøen ved Langesnes. Det ble her dykket ned til 18 meter.

Gunstein opplyser at det vil bli arrangert slike kurs også til neste år, og han håper selvsagt på mange deltakere. Hensikten er å forsøke å få til et

aktivt dykkermiljø blant ansatte og at det vil bli arrangert turer, bl.a. vil Vesøya bli brukt som "base".

Dykking er en fin hobby, tenk bare på den fascinerende "verden" du opplever under vann, og ikke å forglemme muligheter for å finne "skatter" på havets bunn.

En av kursdeltakerne var Kåre Gustav Berg Andresen, og vi har spurt han hva han mente om kurset og denne sporten.

Kurset var helt topp! Jeg har tidligere vært borte i sportsdykking, men har ikke fullført noen kurs før nå.

Har du det utstyret du trenger?

Nei, men det blir snart innkjøpt.

Selv om denne sporten ikke er det vi kaller farlig, er det vel likevel en del sikkerhetsrutiner dere følger?

Ja, bl.a. sjekker vi hverandres utstyr slik at vi får en ekstra kontroll, og vi er alltid to i følge når vi dykker.

Det er også viktig at vi alltid puster, dvs. ikke holder pusten, spesielt ved oppfart, da kan det oppstå problemer.

Skal det arrangeres nye kurser for videregående, og skal du delta?

Ja, det blir nye kurser til neste år. Jeg skal delta, men jeg vet ikke i hvilket. Det er flere dykkerkurs som arrangeres, bl.a. vrakdykking og nattdykking samt dykk som går ned til 30 meter.

Bortsett fra å kunne svømme, hva annet trengs for å kunne delta i disse kursene?

Jeg vil anbefale at de er i forholdsvis god fysisk form.

Kan du anbefale denne hobbyen for andre?

Absolutt!!!!

Vannrett

1. HF-aktuelt
11. Jernvarer
12. Verb
13. Dengte
14. Uendelig
18. Passord
19. Søtningmiddel
20. Fe
22. Gjør noen hunder
23. Fremkomstmiddel
24. Leget
27. Tidsangivelsen
29. Leker
30. Del
32. Artiste
33. Tabben
34. Ventet
35. Elite
36. Drikk
38. Forkortelse
39. Stoff
41. Rensemiddel
42. Valuta
43. Rim
45. Kule
47. Flatemål
49. Gudinne
50. Durer
52. Månefase
53. Ildsted

55. Prøveflaske
56. Ikke gammel
57. Svarord
59. Vokaler
60. Fiskene
62. Nekte
64. Forstavelse
65. Myntforkortelse
66. Setninger
67. Ubrukte
68. Håndverkeren

Loddrett

1. Tevling
2. Hovedstad
3. Sykkelreparatør
4. Unni Nilsen
5. Konsonanter
6. Eneboere
7. Hjuldelen
8. Ler
9. Litt
10. Titte
15. Yter
16. Hans Sørensen
17. Lasteutstyr
21. Bedrift i Vennessla
22. Syr
23. Bilmerke
25. Hyl
26. Flukt

27. Dag Pedersen
28. Nett
31. Flue
32. Fottøy
37. Spilledåse
40. Smile
44. Bakkene
46. Henger
48. Virkelige
51. Ulf Steen
54. Tepper
55. Mynt
58. Kvinne
61. Atom
62. Skuremiddel
63. Vei

Kryssord nr. 2/91:

Vi har trekt ut 3 vinnere
som hver vil få tilsendt 3
skraplodd.

Disse var:
Reidar Bronebakk
Liv Kittelsen
Skift 3, PM-6.

Vi gratulerer!

Frist for innsending av kryssordløsning: 20/11.91

Løsning på Ekspertnøtten

I forrige utgave presenterte vi en oppgave som gikk på å vurdere sannsynlighet for fødselsdag på samme dato i en utvalgt gruppe.

Svaret er antageligvis overraskende for de fleste, men allerede ved 23 personer blir sjansen over 50% for at 2 har fødselsdag på samme dato (av 365 mulige)!

Tenk deg at du står i et rom og tar inn en og en person. Idet person nr. 2 kommer inn, er det kun en han må "unngå". Person nr. 3 må unngå både 1 og 2. Person 4 må unngå både 1, 2 og 3. Så for hver person ekstra som avdelingen øker med blir det stadig flere sjanser for en treff. Allerede ved person nr. 23 er det derfor over 50% sjanse for at to personer har fødsels-

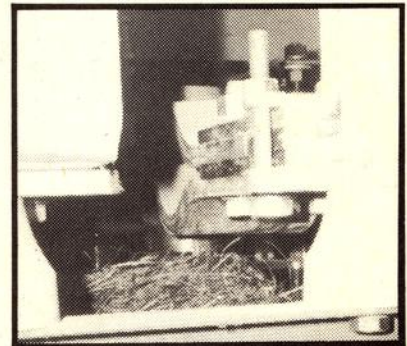
dag på samme dato.

Litt av poenget med denne nøtten er at det er en del situasjoner hvor man ikke kan basere seg på sunn fornuft. Veldig mange vil tippe at svaret ligger rundt 180 personer.

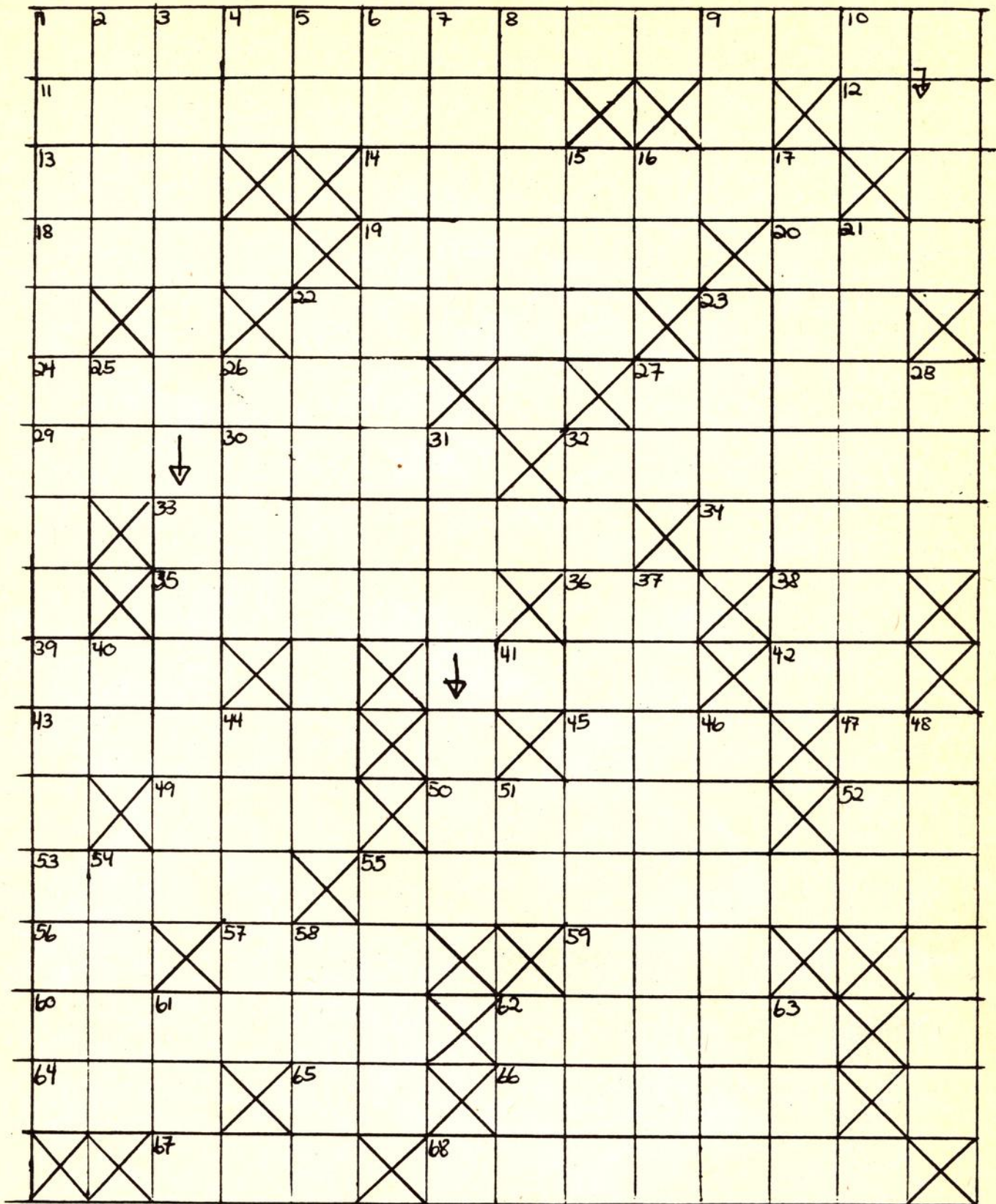
For moro skyld ble det valgt ut den første avdelingen med 23 personer, avd. 520 elektro verksted. Den som tror på svaret ovenfor vil derfor satse på at det er to personer med fødselsdag på samme dato. I dette tilfellet holdt det stikk. Både Helge Nygård og Bjarne Abrahamsen er født 22. mai. (Testen ble kun utført på en avdeling).

Det var ingen riktige svar på konkurransen.

Jan Ivar Nielsen

Under arbeid med transformatoren i Gjennvinningen oppdaget folk fra elektroavd. et fuglereir som var bygget mellom strømførende transfoer. Skillet mellom "liv og død" var bare noen få centimeter, og svaemor har måttet utføre en flygekunst av det helt store for å komme velberget frem til sine unger. Reiret ble flyttet under reparasjonsarbeidet, og etter en tid var reiret tomt. Vi får gå ut fra at ungene var flygeklare og at de har flydd til et sikrere sted.

Veteraner som takker av

Vi vil også i dette nr. ta med en del av våre arbeidskamerater som gikk av i løpet av året. Vi stiller også disse veteraner 4 spørsmål:

A. Hvor lenge har du arbeidet på Hunsfos?

B. Hvor har du arbeidet på Hunsfos?

C. Har du arbeidet andre steder før du begynte på Hunsfos?

D. Hvilke planer har du som pensjonist?

RUNO BERGKVIST

A) Ansatt i 34 år.

B) PM 3 og 4 i 21 år. Deretter på rullestol i Avd. 9 og den siste tiden på omrulleren.

C) Er utdannet baker og var hos Liebermann i ca. 8 år. Har også vært en tid til sjøs.

D) Stelle i hagen.

*

ANNY HAUGLUND

A) Ansatt i 30 år fordelt på 2 perioder.

B) Hele tiden på Sortersalen.

C) Høie Fabrikker.

D) Det blir en del håndarbeid. Vi har også anskaffet oss hytte som vi kommer til å benytte en god del.

KARL ENERESSEN

A) Ansatt i 44 år.

B) Begynte på Gården vinturen 1947. Senere, på våren samme år, begynte jeg på salen. Der var jeg til jeg sluttet.

C) 2 år under krigen var jeg på Vikelands Bruk.

D) Hagearbeid og filming med videokameraet.

*

GEORG NYGÅRD

A) Ansatt i 37 år.

B) Begynte på snekkerverkstedet i 1954. De siste 10 årene var jeg smører.

C) Jobbet som forskaling-snekker på anlegg for Betongbygg.

D) Ingen spesielle planer.

ODD AAVITSLAND

A) Ansatt i 30 år.

B) Bortsett fra 1 år ved PM 3-4 i 1948, har jeg bare vært ved PM 5.

C) Var på Høie i 15 år. Dessuten var jeg 1 år til sjøs.

D) Har nok å gjøre hjemme. Har bl.a. en stor hage å stelle i.

ANSTEIN ANDERSEN

A) Ansatt i 42 år i to perioder.

B) Har vært på PM 4, hollendersal PM 3-4, gjennvinninga og limloftet. Var også 2-3 mnd. ved solvoen i PM 1.

C) Var ca. 3,5 år ved Bygg og Teknikk i Kristiansand.

D) Når en har hus er det alltid nok å gjøre. Det er så mange ting jeg skulle ha gjort at jeg føler at jeg ikke rekker alt.

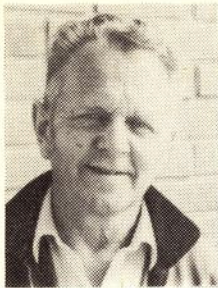
JOHN ARNTZEN

A) Ansatt i 40 år.

B) Det meste av tiden har jeg vært i rullepakkeriet. Har ellers vært en del i gjennvinninga og litt i rammebua.

C) Under krigen var jeg på en fiskeskøyte i 2 år der vi kjørte arbeidsfolk. Etter skolen hadde jeg jobb som visergutt.

D) Driver med treskjæring. Lager fioliner og hardingfeler samt reparerer instrumenter.

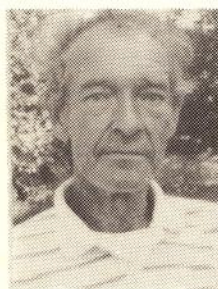
**OLAV HUSELAND
HANSEN**

- A) Ansatt i 25 år.
- B) Bortsett fra et halvt år som sommervikar i PM 3-4, har jeg vært i valslesliperiet i alle år.
- C) Var baker og konditor i 20 år.
- D) Tar en dag av gangen, men har nok å gjøre. Driver bl.a. med en del religiøst arbeid.

*

TELLEF LANGEVOLD

- A) Ansatt i 43 år.
- B) Har vært stort sett over hele fabrikk, unntatt fyrhuset.
- C) Jobbet ca. 8 mnd. ved Norgesplaster og ca. et halvt år ved KMV.
- D) Tar det som det kommer, men har nok å gjøre med både hus og hage.

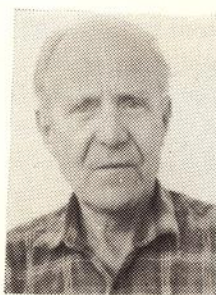
OLAV HAMRE

- A) Ansatt i 31 år.
- B) Var i 20 år på Hollendersalen i PM 1-2, deretter noen år på Hollendersalen i PM 3-4. De siste 7 årene var jeg på omrulleren.
- C) Jobbet som skomaker i militæret på Gimlemoen i 11 år.
- D) Tar det som det kommer. Dessuten har jeg ei hytte på Moi som jeg er en del på og slapper av.

*

**SVEN GUSTAV
SVENSSON**

- A) Ansatt i 43 år.
- B) Verkstedet. De fleste åra i Adkaverkstedet, men også noen år i maskinverkstedet.
- C) KMV
- D) Ingen spesielle planer. Prøver bare å holde meg i form ved bl.a. spaserturer.

TORLEIF SELJÅS

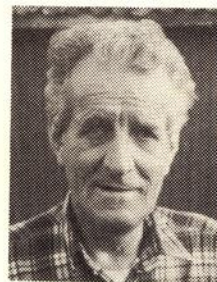
- A) Ansatt i 30 år.
- B) Jobbet i PM 5-6 i 2 år, siden har jeg vært på elektrikerverkstedet.
- C) Knutsens Karrosseri i Kristiansand og på Falconbridge.

- D) Det blir å drive med forskjellige småting.

ERIK ULLTVEIT

- A) Ansatt i 37 år.
- B) De siste åra jobbet jeg i vaskemiddelavdelingen hvor jeg lagde såpe. Før det har jeg vært i Hollenderiet i PM 1-2, kjemikaliavdelingen, cellulosen, papir og hovedlaboratoriet.
- C) Var 3,5 år i militæret.
- D) Ingen planer.

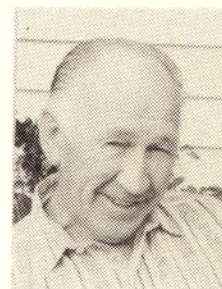
BJARNE HAGEN

- A) Ansatt i 36 år.
- B) De siste 2-3 åra var jeg på sortersalen. Ellers har renseriet alltid vært min arbeidsplass.
- C) Var sjømann noen år.
- D) Litt fiske og hagestell.

HAAKON LØLAND

- A) Ansatt i 30 år.
- B) Størsteparten av tiden var jeg på verkstedet. Ellers var jeg kjeleoperatør og senere arbeidsleder i fyrhuset.
- C) Har jobbet på anlegg. Dessuten er jeg utdannet byggmester og har jobbet en del med det.
- D) Stelle med hus, bil, båt og jeg liker å fiske såvel i ferskvann som i sjøen.

OLAV KJEVIK

- A) Ansatt i 30 år.
- B) Min første jobb var å være hantlanger for en murer, deretter var jeg på lageret et par års tid, og litt innom maskinene. I rullepakteriet var jeg i 12 år, og de siste 14 årene var jeg truckfører.
- C) Jeg kjørte "Sødalsruta" i 11 år.
- D) Ingen spesielle planer. Har nok å gjøre da jeg har stor tomt og grønnsakshage som jeg liker å stelle i.

NORMANN VORELAND

- A) Ansatt i 46 år.
- B) Begynte på rullestolen i PM 3 i 1945, der var jeg i 3 år. Resten av tiden holdt jeg til på sortersalen.
- C) Først var jeg visergutt hos Toridal Samvirkelag. I krigsårene jobbet jeg på Grovane sagbruk.
- D) Har mer enn nok å gjøre. Faktisk har jeg problemer med å få tiden til å strekke til. Ellers liker jeg å ta en tur på sykkel og spasere i skog og mark.

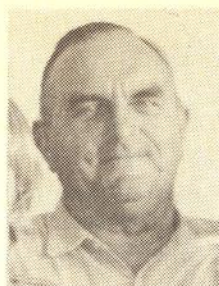
KNUT ASKEDAL

- A) Ansatt i 46 år.
- B) Har vært på verkstedet i alle år.
- C) Jobbet med gårdsarbeid under krigen.
- D) Feriere godt. Har nok å ta meg til. Liker bl.a. å hogge i skogen.

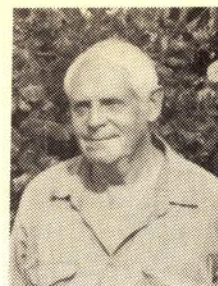
MAGNUS ANDERSEN

- A) Ansatt i 35 år.
- B) Arbeidet på hovedlabben, PM 1-2 og fyrhuset.
- C) Har jobbet som visergutt, bilmekaniker og hos Reber.
- D) Har forsåvidt nok å gjøre da jeg har stor tomt og bl.a. en grønnsakshage som jeg liker å stelle i.

KENNETH PEDERSEN

- A) Ansatt i 39 år.
- B) Har arbeidet i laboratoriet og i råstoffabrikken hvor jeg var formann.
- C) Kr. sand Mek. Verksted fra 1946 til 1951.
- D) Familien, hus, hytte og båt blir det som opptar meg nå.

OMAR GUNDERSEN

- A) Ansatt i 43 år.
- B) Laboratoriet. Har også vært kontrollformann og formann på gården.
- C) Bare arbeidet på HF.
- D) Det blir hagearbeid og med biene samt diverse hobbyer.

Forts. fra s. 6

Det er særlig tre typer forurensning myndighetene er opptatt av angående utslipp til elva. Disse tre typene kalles i daglig tale KOF, AOX og susp.

KOF er et mål for oppløst organisk materiale og angir hvor mye oksygen dette vil forbruke av elvas oksygen. Det organiske materialet er den resten av tømmerstokken vi ikke greier å gjenvinne fra kokeri og blekeri.

AOX er et mål for organiske klorforbindelser som går til elva. Disse henger sammen med at vi bruker klor og klørholdige blekemidler for å få best cellulose. Disse organiske klorforbindelser blir karakterisert som giftige. De vil falle bort når vi går over til helt klorfrie blekekjemikalier, noe vi nå jobber intenst med.

Susp. er et mål for suspendert materiale som går til elva. Dette materia-

let er stort sett fiber og clay som kommer både fra massefabrikk og papirfabrikk. Susputslippet regner vi å ha god kontroll med i dag.

Vi må også nevne at myndighetene er opptatt av utslippet til luft av SO₂. Vi må hele tiden dokumentere at vi ikke slipper ut for mye SO₂ med avgasene fra skorsteinen. Omet par år vil vi få strengere krav ang. SO₂-utslipp, og da må vi trolig investere i mer renseutstyr for dette.

Hva må vi så bygge for å holde oss under myndighetenes krav i årene fremover? Det er to hovedting som må oppfylles. Vi må kutte ut klor, og vi må gjenvinne mer av tømmerstokken.

Vi må finne en blekeprosess som tilfredsstillter kundenes krav, som er fri for klor og som ikke blir for dyr. Dette blir vår store utfordring ikke minst på grunn av at vi ønsker å

bruke furu fra Indre Agder. Dette kommer til å ta en god bit av de 65 millioner uten at vi vet nøyaktig hvor mye.

Den andre kostbare forandringen gjelder utstyr som setter oss i stand til å gjenvinne mer av tømmerstokken. Dette fungerer stort sett slik at vi må bruke vannet fra elva så mange ganger i cellulosefremstillingen at det på slutten blir så tykt at vi kan brenne det. Da får vi nyttiggjort energien i tømmerstokken fullt ut samtidig som vi ikke belaster elva.

Usikkerheten rundt den avskjærende ledning til sjøen gjør at vi ikke i detaljer vet hvordan de 65 mill. kroner skal brukes. Men det er helt klart at vi har store utfordringer foran oss med hensyn til å finne de riktige prosesser som både gir oss et konkurransedyktig produkt og som tilfredsstillter samfunnets krav til en ren natur.

Gammelswing

I november mnd., nærmere bestemt de 3 første onsdager, blir det kurs i gammelswing i Velferden.

Som tidligere blir det Marion og Torleif som blir instruktører, noe vi synes er veldig hyggelig.

Sist vi sto for gammelswing ble det avlyst på grunn av dårlig oppslutning, og det var trist.

Nå er vi tidlig ute gjennom Hunsfosposten, slik at det kan planlegges på sikt. Vi skal komme tilbake med oppslag senere, men begynn nå og sett av disse kveldene i november, slik at vi blir riktig mange.

Påmelding i vakta senere når oppslagene er kommet ut.

Grillkveld

Sykelgruppa sammen med styret arrangerte sykkeltur/grillkveld på Vikeland Hovedgård.

Vi hadde vært der tidligere og visste at stedet var ypperlig til dette formål.

Fremmøtet var noe skuffende i det fine været. Rundt 40 stk. kom, og kvelden startet med sykkeltur rundt Mosby om Ravnås. Noen trådte på, andre tok det roligere, men alle fullførte i fin stil.

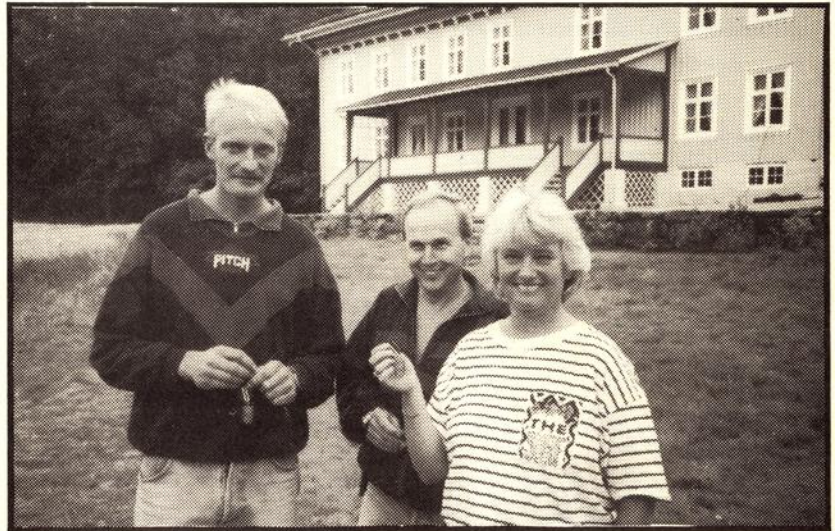
Grillingen etterpå slo an i en skikkelig stor grill, der både pølser og hamburgere braste så det kjentes langt unna. Brus, kaffe og kaker smakte fortreffelig etterpå.

Krokstad tok oss deretter med på en runde i huset, orienterte fra tidlig start under bygging og fram til foreningen fikk disponert huset. En utrolig dugnadsånd hadde gjort dette mulig.

Senere utover kvelden konkurrerte vi i både støvlekasting og fiskeferdigheter samt hyggelig samvær før vi skiltes ved 8-tiden.

Konklusjon: Litt laber aktivitet, men et vellykket arrangement.

Hilsen sykkelgr./HBIL

Vinnere av støvlekonkurransen ble søskenparet Dagny og Torstein Lian. Primus motor Svein Johannessen er godt fornøyd.

Samling foren Vikelandsgården.

SPORTSPORTRETTE - Gerhardt Lundevold

Av Paul Torkel Joreid

Gerhardt Lundevold, født for vel 64 år siden i Nesane i Vennesla, burde være kjent for de fleste sportsinteresserte her på bruket. I alle fall de som har vært her en stund.

Tilbakeblikk i eldre utgaver av Hunsfosposten viser at han virkelig var en av de store i bedriftsidretten. Rene ekspresen i langrennsløypa og nærmest uslåelig på sitt beste.

Hunsfospostens utsendte var forleden dag på besøk hjemme hos Gerhardt Lundevold på Mosby.

Vi spurte først om når han ble interessert i idrett?

Interessen fikk jeg i 6-7 års alderen. Jeg husker jeg fikk mine første par ski (hoppski) av min far, ekte furu ski.

Foruten langrenn, drev du med andre idretter?

Jeg begynte med hopping. Vant noen renn før krigen. Senere ble det mest langrenn om vinteren og terrensløp om sommeren.

Hvor lenge var du aktiv i bedriftsidretten?

Har nok vært med i noen og tredve år. De siste åra har jeg ikke vært med noe, da helsa har skrantet litt. Jeg var også innom Vindbjart i ca. 4 år. Gikk på stafettlaget i langrenn til Vindbjart sammen med Elias Omdal, Magne Strandberg og Arne Liljestø. Vi hadde et veldig godt lag, husker jeg.

De fleste har vel hatt forbilder som ung. Hvem var dine idoler?

Det var nok Ruud-brødrene. De var noen fantastiske idrettsmenn.

Trente du mye i din storhetstid?

Tiden tatt i betraktning, ja. Stort sett et par ganger i uka. I tillegg kom konkurranser.

Er du hva man kaller sportsidiot?

Jeg er ikke sportsidiot, men jeg

ser på all sport på TV såfremt jeg har anledning. Om sommeren liker jeg best fotball og friidrett. Om vinteren er det langrenn og skiskyting som fascinerer mest.

Hadde du noen spesielle kompi-ser i idrettslivet?

Det var nok Helge Nordhagen og Elias Omdal. Men jeg vil si at miljøet var enestående i idretten den gang, og at vi alle var gode kamerater.

Driver du noen form for trening nå for tiden?

Ikke trening i den forstand. Jeg går turer i skog og mark. Dessuten har jeg trimsykkel i kjelleren. Har litt problemer med bl.a. ryggen, så jeg tar det mer med ro.

Nå som du har trådt inn i pensjonistenes rekke, hvilke planer har du?

Er ikke pensjonist ennå. Går nå sykemeldt, men kommer ikke til å begynne igjen. Joda, jeg har nok å gjøre. Bl.a. på gården på Lundevold som jeg overtok etter min far.

Når begynte du, og hvor mange steder har du jobbet ved Hunsfos?

Jeg jobbet 42-43 år til sammen på Hunsfos. Jeg begynte på gården, senere ble jeg utlånt til taubanen.

Deretter pusset jeg opp i tresliperiet. Så var jeg en stund ved den lille saksa i PM 3 og 4. Neste stopp ble Birkelandsloftet, før jeg tok et år fri fra Hunsfos. Da jeg kom tilbake igjen, i 1951, begynte jeg å kjøre en av de fire lastebilene Hunsfos hadde. Vi sjåfører kjørte mye ei uke hver på forskjellige oppdrag. Bl.a. ei uke på byen, ei uke til å kjøre skrot, og så hadde vi de populære turene da vi hentet plank fra forskjellige sagbruk i distriktet. De turene var virkelig populære blant oss sjåfører. I 1966 overtok jeg så en av bilene selv, mens de andre tre bilene ble kutta ut.

Har du arbeidet andre steder?

Ja, jeg jobbet først 3-års tid ved Grovane stasjon som ekstrabetjent. Der drev jeg med omlasting fra bredsporet til smalsporet bane. Så hadde jeg som tidligere sagt et års fri fra Hunsfos, og da jobbet jeg hos entreprenør Phillip Olsen i Vennesla.

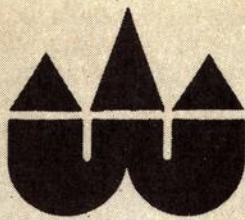
Hvordan har Hunsfos vært som arbeidsplass?

Alle tiders. Kan aldri tro jeg kunne få en greiere arbeidsplass. Greie arbeidskamerater og alle tiders godt miljø.

Til slutt spør vi Gerhardt om han ferierte noen steder i sommer?

Var en tur til Nordkapp. Tok båten Gann fra Stavanger og oppover kysten til Nordkapp. Var bl.a. innom Geiranger, Trollstigen og Kautokeino på veien oppover. Det var en helt topp tur, som jeg gjerne kan anbefale andre å ta.

Og med disse linjer ebber praten ut med Gerhardt Lundevold. Vi takker for praten og ønsker ham lykke til.

NORSK WALLBOARD'S SIDER

Fabrikkens gang

Tallene for første halvår er ferdig, og vi skal orientere litt om bedriftens gang i de seks første måneder.

Produksjon 1. halvår:

Standard vegg/takplater	4635 tonn
Malte plater	6778 tonn
Gulvplater	717 tonn
2-6 mm tynne plater	5928 tonn

Total produksjon 18058 tonn

I forhold til det opprinnelige budsjett, ligger vi ca 1200 tonn etter. Årsakene til det er brannen i fuktekamrene, permisjonen i januar, harvaret på posefilteret samt igangsettning av ny driftsmodell fra 17. juni. Kvaliteten på produksjonen er bra, det er lite vrak, sekunda og utkast. Stoptider og kapasitetsutnyttelsen er stort sett i budsjett.

Innblanding av slam fra Hunsfos går bedre og bedre, ved enkelte kjøring har innblandingen vært helt oppe i 18%. På sikt vil dette være veldig positivt for bedriften i og med reduserte kostnader på virke. Samtidig løser vi et stort deponiproblem for Hunsfos og skåner samfunnet for stygge fyllinger.

Salg 1. halvår:

Standard vegg/takplater	3484 tonn
Malte plater	4403 tonn
Gulvplater	799 tonn

2-6 mm tynne plater	3065 tonn
Eksport	5833 tonn

Totalt salg 17584 tonn

Svikten i forhold til budsjettet er på det norske markedet som stadig er fallende. Eksporten ligger litt foran budsjettet. Vi står foran en spennende høst, salgsbudsjettene på innland er redusert med 14% mens eksportbudsjettene er opprettholdt.

Handelsproduktene viser også en svikt, spesielt gjelder dette asfalt vindtett og masonitebjelken. Oppstartingen etter ferien har gått over all forventning med lite stopp og små problemer i forhold til tidligere år. Denne sommeren har bedriften stått i fire uker, det har blitt utført vanlig vedlikehold og rengjøringsarbeid i fabrikken. Det har ikke vært ansatt ferievikarer på bedriften i år, de som mister jobben har jobbet i ferien.

Den nye driftsmodellen er satt ut i livet med oppstart på begge linjer mandag kveld. Med denne modellen er det slutt på alt vedlikeholdsarbeid på søndager, alt dette blir gjort på mandager. Linje 2 skal stå tredje hver uke, dette kan føre til at linjen kan rustes opp.

Hunton Bruk har gått konkurs og blitt overlatt til skifteretten. Hva dette vil føre til for Wallboarden er vanskelig å si, men en vil etterhvert

få slutt på priskrigen. Lokale krefter i Gjøvikområdet jobber hardt for å få produksjonen i gang igjen. Om dette lykkes vil tiden vise.

Resultatmessig ligger vi ca 1 mill. dårligere enn budsjettet, men bedre enn på samme tid ifjor. Det er mange skjær i sjøen for Wallboarden, det som tynger mest er det sviktende markedet og økte priser på tilfeldig kraft. Hvordan den nye driftsmodellen vil slå ut er vanskelig å fastslå, med liten bemanning i hele organisasjonen er det helt klart at vi må stå på hele høsten for å få et så godt resultat som mulig.

Klokke- utdeling

Norsk Wallboard tildeler sine medarbeidere et jubileumsur etter 25 års sammenhengende arbeid ved bedriften. Siden sist nummer av Hunsfosposten har det vært utdeling av jubileumsur til fem medarbeidere. Bedriften har disse tilstelningene når det er en gjeng som skal tildeles klokka, i år var tilstelningen lagt til Hamresanden Appartementshotel. På disse tilstelningene møter jubilarer med ektefeller/ledsager, representanter for bedriftens ledelse står for utdelingen av klokkene, og representanter for fagbevegelsen er til stede.

Av de fem jubilarer fikk to stk. utdelt klokka ved en tilstelning på bedriften.

De som fikk klokka var:

Gunnar Torsteinsson	ansatt	01.01.66
Trygve Strandberg	"	08.02.66
Kjell Foss	"	01.05.66
Paul Lund	"	03.07.66
Reidar Kalsnes	"	09.08.66

Hunsfosposten vil med dette slutte seg til gratulantene.

Thorbjørn Abrahamsen, Kjell Foss, Paul Lund og Gunnar Torsteinsson

Trygve Strandberg og Reidar Kalsnes

Nytt salgsselskap

Mellom Norsk Wallboard A/S, Fritzøe Fiber A/S Larvik og Anthon B. Nilsen A/S Oslo er det inngått avtale om dannelse av et salgsselskap for salg av byggevareprodukter på det norske markedet.

Salgsselskapet skal markedsføre pressede og porøse trefiberplater samt andre byggevareprodukter fra norske og utenlandske produsenter.

Dette vil si at hele salgsorganisasjonen på Wallboarden som driver med innlandssalg vil bli overført til

det nye selskapet.

Alt innlandssalg vil bli gjort gjennom det nye selskapet, samtidig vil all form for markedsføring, reklame og kundeoppfølging lagt inn i det nye selskapet.

Salgsselskapet vil bli lokalisert til Vennesla, det vil få sitt hovedkontor på Wallboarden. Om dette vil føre til nyansettelser er vanskelig å si, men det er ingen umulighet. Wallboarden vil få leieinntekter fra selskapet i og med at selskapet leier ledige konto-

rer på bedriften. Det er også stor sannsynlighet for at selskapet kjøper enkelte tjenester fra Wallboarden.

Eksporten fra de produserende enheter Norsk Wallboard og Fritzøe vil bli ivaretatt av Anthon B. Nilsen, med unntak for markeder der vi allerede er sterke og godt innarbeidet i markedet. Dette er spørsmål som vil bli avgjort i de videre forhandlinger mellom de tre selskapene.

Salgsselskapet skal være et non-profit selskap, dvs. at all inntekt fra

salget skal tilbakeføres til de produserende enheter. Dette vil ikke bli et selskap som trekker verdier ut av selskapet.

Fritzøe Fiber ligger i Larvik og produserer alle typer porøse plater som f. eks. asfalt vindtett, stubbloft o.l. Bedriften har en produksjonskapasitet på ca. 20.000 tonn.

Anthon B. Nilsen er et handelsfirma som driver både som importør av varer samt salg av norske varer over hele verden. Firmaet er spesielt dyk-

tige på eksportsalg av norske byggevareprodukter. Selskapet har de senere år stått for salget av Hunton Bruks produkter, men dette er nå slutt.

Lageret til selskapet vil bli i Venesla, dette kan føre til at vi får flere produkter på vårt lager, hvilke er vanskelig å si, men spekteret av handelsprodukter vil bli utvidet.

Intensjonen bak dannelsen av selskapet er å få fram et enda mer effektivt og serviceorientert salgsapparat

med en produktpakke som forventes å være av stor interesse for det norske markedet. I tillegg håper de produserende enheter å kunne øke sitt salg av trefiberplater spesielt på eksport.

Selskapet blir organisert som et aksjeselskap, hvor de tre samarbeidspartene har rett til like stor aksjekapital hver. Styret vil bestå av representanter fra de tre enheter, og det vil antakelig bli de resultatansvarlige for de samarbeidende selskaper.

Årets skytterdag på Wallboarden

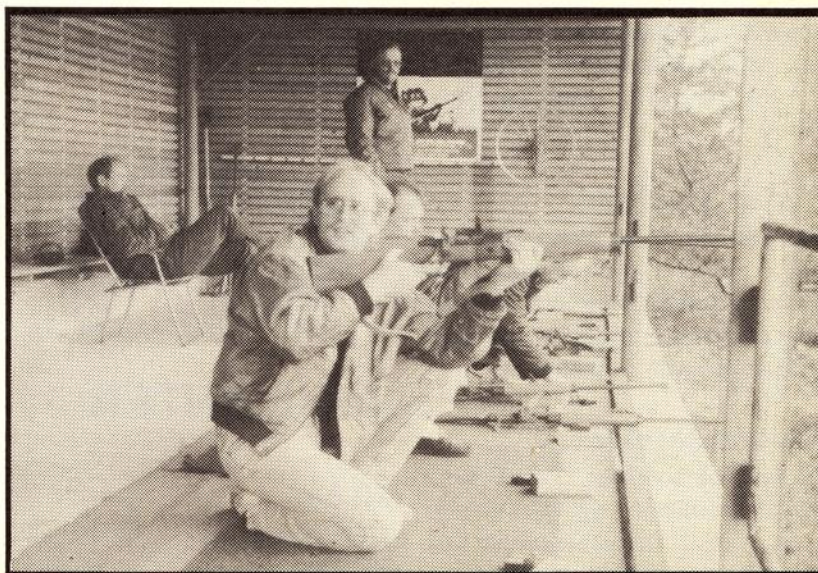
Det årlige skytemesterskapet ble arrangert onsdag den 12. juni. Været var overskyet med en del lumske vindkast. Stevnet ble arrangert av Rolf Urdal, Tore Lunden, Alf J. Homme og Olav Ranestad. Vinnerlaget fra i fjor, regnskapsavdelingen, glimret med sitt fravær. Til å anviser hadde arrangøren fått tak i noen juniorskyttere fra skytterlaget.

Det var 20 års jubileum for skytingen i år, dette ble ikke markert på noen måte.

Denne dagen er det veldig mange som ser fram til med store forventninger, resultatet fra i fjor skal rettes opp, arbeidskameratene skal slås ned i støvlene, nå skal man vise hvem som er best. Det er sjelden forventningene innfris, de fleste blir skuffet, man får ikke skutt inn geværet, en blir utsatt for vind og er uheldig med geværet. Unnskyldningene er mange, men når alt kommer til alt så er det nok mannen bak geværet som ikke holder mål.

Deltakelsen i år var lavere enn på lenge, bare 47 deltakere møtte opp. Tidligere har det deltatt mellom 70 og 80 stk. Skyteprogrammet er for aktive en liggende, en kne og en stående serie, bedriftsskytterne skyter to liggende og en kne, mens damene

Forts. neste s.

bare skyter liggende. Blant de aktive skytterne skjøt Tore Lunden hele 141 poeng og fikk med det totalt det beste resultatet.

I bedriftsklassen ble det veldig jevnt. Omar Hegglund skjøt i et av de første lagene 138 poeng, og denne poengsummen overlevde alle angrep ut-over dagen. De som kom nærmest var Frode Trondsen og Otto Steinsland som fikk henholdsvis 137 og 135 poeng.

I dameklassen ble vinneren i år Anne Marie Magnussen med 123 poeng, hun har vunnet mesterskapet tidligere også. Lagskytingen ble meget spennende, verkstedet ledet lenge med 381 poeng, denne poengsummen tangerte fyrhuset. Det så lenge ut til at det skulle bli omskyting, men i siste laget skjøt elektrikerverkstedet 382 poeng og stakk dermed av med vandrepokalene. Laget bestod av Torfinn Salvesen, Jens Skåreland og Otto Steinsland.

Her er resultatene:

LAGSKYTINGEN:

1. Elektrikerverkstedet	382 poeng
2. Fyrhuset	381 poeng
Verkstedet 2-lag	381 poeng

AKTIVE:

1. Tore Lunden	141 poeng

DAMER:

1. Anne M. Magnussen	123 poeng
2. Ellinor Mikalsen	116 poeng
Gerd Simensen	116 poeng

HERRER:

1. Omar Hegglund	138 poeng
2. Frode Trondsen	137 poeng
3. Otto Steinsland	135 poeng
4. Olav Ranestad	134 poeng
Dreng Thomassen	134 poeng
6. Arild Eriksen	133 poeng
7. Kjell T.Haugland	132 poeng
Egil Magnussen	132 poeng
9. Odd I. Eikeland	131 poeng
10. Normann Simensen	130 poeng
Bjørn Lindekleiv	130 poeng
Reidar Urdal	130 poeng
13. Reidar Hansen	128 poeng
Alf J. Homme	128 poeng

15. Gunleik Tveit	126 poeng
Tor Skuterud	126 poeng
17. Håvard Telstø	125 poeng
Arild Telstø	125 poeng
Walter Abrahamsen	125 poeng
20. Jens Skåreland	124 poeng
Kai R. Mitander	124 poeng
22. Bjørn Haugland	123 poeng
Trygve Honnemyr	123 poeng
Kjell Ranestad	123 poeng
Tormod Langeland	123 poeng
Torfinn Salvesen	123 poeng
27. Terje Lien	121 poeng
Gunnar Rødli	121 poeng
29. Arild Karlsen	120 poeng
30. Trygve Haugland	118 poeng
Vidar Lundevold	118 poeng
32. Bjarne Urdal	116 poeng
John Jepestøl	116 poeng
Edvard Høiåsen	116 poeng
35. Håkon Hegglund	115 poeng
Tor Strandberg	115 poeng
Tor Ivar Ruud	115 poeng
38. Sigbjørn Bjørkås	114 poeng
39. Bjørn Urdal	112 poeng
Arvid Gundersen	112 poeng
41. Odd A. Esperås	110 poeng
42. Jan Joreid	109 poeng
43. Rolf Bjelland	96 poeng

Nytt fra personalkontoret

Nye pensjonister:

John Aas:

Han har vært ansatt på bedriften siden 1958. Mesteparten av tiden har han vært i produksjonsavdelingen, de siste årene som kjelepasser i fyrhuset.

Toralf Finsland:

Han har vært ansatt på bedriften fra 1951, begynte som rørlegger. Ble siden ansatt i fyrhuset hvor han har vært fyrmester, i tillegg har han vært industrivernleder i en årrekke.

Reidar Joreid:

Begynte på bedriften i 1969, vært både i produksjon og videreforedlingsavdeling. De siste årene har han vært på lageret. Sviktende helse har

gjort han arbeidsufør.

Hunsfosposten vil med dette takke medarbeiderne for god innsats og godt samarbeid gjennom en årrekke og samtidig ønske lykke til med pensjonisttilværelsen.

JUBILANTER

50 år

Lillian Honnemyr	19.08.91
Per Krogstad	25.08.91

